

шла да истрѣби всичкия родъ царскій. Во время-то на това ужасно убійство прокрыли сына Охозіевъ, който былъ единогодишенъ младенецъ, по имя Іоасъ. Него, наедно съ допицѣ-тъ му, спасла въ храма Господень башина-та му сестра, която была жена на первосвященника Іодая. Младенеца-тъ ся воспитвалъ скрито между священницы-тъ, цѣлы шесть години, въ дома-тъ Господень и подъ всемогущія Му покровъ. Говѣлія не знала за негово-то сществованіе.

Кога изпълнилъ Іоасъ седемъ години, первосвященника-тъ Іодай събралъ всички-тъ священницы и Левиты и обиколилъ храма съ вооруженны люди, на вѣрность-тъ на които могълъ да ся полага. Съ голѣмо любопытство ся събралъ народа-тъ въ храма и чакалъ нѣчто необыкновенно. Тогава первосвященника-тъ извелъ седмигодишнія отрокъ и воскликнулъ: „Іудей! това е вашія-тъ царь Іоасъ, сынъ Охозіевъ, който е спасенъ отъ ржцѣ-тъ Говѣліны.

Въ присутствіе-то на всичкия народъ Іодай помазалъ Іоаса за царь, и всичкия-тъ храмъ ся огласилъ отъ гласъ тржбенъ и радостны восклицанія. Народа-тъ съ востѣргъ пріелъ младия си царь, отрасль отъ дома Давидовъ.

Іоасъ испърво царувалъ благочестиво, но по смѣрътъ-тъ на Іодая, велможи-тъ испросили отъ царя позволеніе да ся молятъ не Богу истинному въ храма, но на идолы-тъ. Священника-тъ Захарія, сынъ Іодаевъ, ся противилъ на това; но, по повелѣніе царско, былъ убитъ за това съ камане въ двора на самыя храмъ. Захарія казалъ: „Богъ ще бжде сждія между мене и тебе!“ Іоасъ съ многочисленнѣ войскѣ прѣтърпѣлъ поражение отъ царя Сирскій, и послѣ паднулъ убитъ отъ свои-тъ собственны слугы. Подирь Іоаса царували прѣмественно во Іудеѣ благочестивы царове: Амасія, подирь него сынъ му Озія, комуто станълъ наслѣдникъ на прѣстола сынъ му Іоаѳамъ. Но Ахазъ, сынъ Іоаѳамовъ, не былъ благочестивъ, както неговы-тъ прѣдшественници;